

lem havde Noget imod og navnlig et Ændringsforslag, som Flertallet har opstillet, der gaar ud paa, at Ministeren skal ophæve Stadfæstelsen paa Vedtægterne og altsaa bejendtgjøre det. Dette skal jeg dog lade ligge. Det ærede Medlem for Præstis Amts 3die Valgkreds (Leth) var for saa vidt enig med mig, som han sagde, at det heller ikke var noget Principspørgsmaal for ham, enten Flertallets eller Mindretallets Forslag bliver vedtaget. Derimod er der to større Principspørgsmaal. Det ene af disse angaar Mølegaardene, og med Hensyn dertil vil jeg da sige, at jeg tror, det vilde være en uheldig Stilling for det danske Folkething, om vi kom ind paa den Praxis, at vi, naar vi en Gang eller i alt Fald et Udvalg en Gang have enedes med Ministeren, og Ministeren har imødekommet os paa alle Punkter og er fremtraadt med Forslag, som hele Udvalget har tiltraadt, saa opstille noget ganske Andet, og det kunde let faae Udseende af, at der ikke var Sandhed i, at vi vilde en virkelig saglig Forhandling. Det ærede Medlem for Thisted 4de siger Na! Men jeg tror, at al konstitutionel Forhandling ophører, naar Ministeren imødekommer os og giver os, hvad vi ville have, og vi saa gaa fra det og opstille noget Andet. Særlig skal jeg med Hensyn til Mølegaarde gjøre opmærksom paa, at vi jo vare meget bange for, at Grundbesidderne — Godseierne men sandelig ogsaa Bønderne — skulde lætte sig i Besiddelse af store Riffstrækninger. Tidligere Regjeringer havde stor Betænelighed ved at imødekomme os deri, idet man har ment, at det var et Indgreb i den private Eiendomsret, men Ministeren har nu imødekommet os og sagt, at disse Eiendomsbesiddere ikke maa afhænde nævnte Ret fra Grunden ved Kjøb eller Salg. Nu er man imidlertid ikke fornøiet med det, nu maa Vedkommende, der har den Ret, ikke afhænde den, men maa hellere leie den ud, men næppe lade andre fiske der. Jeg tror ikke, at denne Maade at forhandle paa er heldig, efter at Ministeren har imødekommet, hvad et tidligere Udvalg er gaaet ind paa, saa aldeles at vige bort fra det. En Ting maa man jo ikke glemme, og det er, at dersom vi ikke faae denne Lov, saa bliver den nugældende Bestemmelse i Kraft i Overensstemmelse med den Fortolkning, som Højesteretsdommen har fastslaaet af dansk Lov, vi vinde altsaa ikke ubetydeligt ved dette Forslag, som jeg haaber Regjeringen vil gaa ind paa, og derfor forekommer det mig at være underligt, om vi saa bestemt vilde holde paa Noget, som vi paa Forhaand kunne sige os selv vil være det Samme som at drøbe med Gist. Spørgsmaalet om Strandbredsretten skal jeg ikke

komme dybere ind paa, og jeg skal heller ikke komme dybere ind paa det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, kun skal jeg, hvad det første Ændringsforslag angaar, sige, at jeg haaber dette Thing vil stemme derimod; thi Et kunne vi dog sige os selv, og det er, at naar Regjeringen nu har imødekommet os haade med Hensyn til Eier og ogsaa med Hensyn til Bøite, og vi blive ved at stille det Ære efter det Andet op, saa faae vi ingen Lov, og at optage dette Spørgsmaal nu ved Fiskeriloven anser jeg for meget uheldigt. Jeg er overbevist om — lad mig sige det — at selv om det ærede Medlem fra Thisted (Kavn) i Morgen blev kaldet til Kongens Raad og blev Excellence og Indenrigsminister, saa vilde han aldrig fremkomme med saadant Forslag, for at faae det afgjort under Fiskerilovens Behandling, men kun forhandle om Spørgsmaalet her i Thinget ved særlig Lov, det vil da sige, forsaavidt det ærede Medlem har gjort sig bekendt med, hvilke andre Forhold dette Spørgsmaal berører. Jeg maa tilstaa, at jeg har vanskeligt ved at forstaa det første Ændringsforslag, det lyder jo saaledes: „Den udrykede og for Græs vært blottede Strandbred kan af Fiskerne benyttes til Ophaling af Fiskerbaade og Tørring af Fiskeriredskaber.“ Det er altsaa dog en alvorlig Forskjel. Dersom der nu f. Ex. er en Mand, der paa en Strandbred har en optrukken Lyftbaad, skulle saa Fiskerne kunne sige: Nei, nu skal vi benytte Strandbredden, saa Du maa af Væien. Eller naar en Mand f. Ex. skal hente sig et Læs Tang, og Fiskerne saa have begyndt at opstille deres Redskaber, skulle de saa kunne sige til denne Mand: Her er intet Græs, vil Du væk herfra? Er det rigtigt? (Hage: Ja naturligvis!) Ja, jeg har opfattet det, som om dette var Meningen, men dette tror jeg rigtignok vilde vække en Misbilligelse rundt omkring paa vore Ryster, saa at det kunde være, at vi kunde faae en saadan Magt at kjæmpe imod paa dette Punkt, som de Herrer mindst tænke paa. Det er jo nemlig en bekendt Ting for dem, som færdes omkring i Landet, at paa mange Steder benyttes Tang i stort Omfang, og Tang opskylles netop i Reglen der, hvor der hverken er Græs vært eller andre Væxter. Jeg vil altsaa indtrængende bede Thinget om at forkaste dette Forslag, thi det staar saaledes for mig, at vedtager Thinget det, saa kunne vi godt være sikke paa, at vi ingen Fiskerilov faae i denne Samling, og maaste ikke i flere Samlinger efter denne. Ja, hvem der har Lyft til at lodde Visnepolitikens Dybder, kan jeg godt forstaa, vil være med